

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA UOKIK W KRAKOWIE**

RKR-411-12/12/DN- 6/12

Kraków, dn. 29 października 2012 r.

DECYZJA Nr RKR - 44/2012

Stosownie do art. 33 ust. 6 *ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, z późn. zm.)* oraz § 2 pkt 3, w związku z § 1 pkt 4 *rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz.U. Nr 107, poz. 887)*,

w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

I. Na podstawie art. 10 *ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów* **uznaje się za ograniczającą konkurencję** i naruszającą zakaz, o którym mowa w art. 9 ust. 1 i ust. 2 pkt 5 tej ustawy **praktykę**, polegającą na nadużywaniu przez przedsiębiorcę Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o. z siedzibą w Gorlicach pozycji dominującej na lokalnym rynku usług odbierania nieczystości ciekłych na terenie miasta Gorlice i gminy Gorlice, polegającego na przeciwdziałaniu ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji na lokalnym rynku usług opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych od właścicieli nieruchomości zlokalizowanych na terenie miasta Gorlice i gminy Gorlice, poprzez odmowę zawarcia z innym przedsiębiorcą umowy na odbiór nieczystości ciekłych do *ww. stacji zlewnej*,

i nakazuje zaniechania jej stosowania.

II. Na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 1 *ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów*, z tytułu naruszenia tej ustawy, o którym mowa w pkt I niniejszej decyzji, **nakłada się** na przedsiębiorcę Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o. z siedzibą w Gorlicach **karę pieniężną w wysokości 34 777 PLN** (słownie: trzydzieści cztery tysiące siedemset siedemdziesiąt siedem złotych), płatną do budżetu Państwa.

III. Na podstawie art. 77 ust. 1 w związku z art. 80 *ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów* oraz na podstawie art. 264 § 1 *Kodeksu postępowania administracyjnego* w związku z art. 83 *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów* **obciąża się** przedsiębiorcę Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o. z siedzibą w Gorlicach **kosztami niniejszego postępowania antymonopolowego** oraz zobowiązuje się *ww. przedsiębiorcę* do zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kosztów postępowania **w kwocie 84,40 PLN** (słownie: **osiemdziesiąt cztery złote czterdzieści groszy**) w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

U z a s a d n i e

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura w Krakowie (zwany dalej: „Prezesem UOKiK”) przeprowadził postępowanie wyjaśniające mające na celu wstępne ustalenie, czy działania przedsiębiorcy Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o. z siedzibą w Gorlicach (dalej „Spółka” lub „Spółka MPGK”) w zakresie przyjmowania nieczystości ciekłych dostarczanych wozami asenizacyjnymi, naruszają przepisy ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, ze zm.), w tym, czy sprawa ma charakter antymonopolowy.

Powyższe postępowanie zostało wszczęte na skutek zawiadomienia o podejrzeniu stosowania przez Spółkę MPGK praktyk monopolistycznych na lokalnym rynku usług przyjmowania nieczystości ciekłych dostarczanych wozami asenizacyjnymi do, należącej do Spółki, stacji zlewnej. Przedsiębiorca składający zawiadomienie (dalej „Zawiadamiający”) podał, iż odmowa Spółki MPGK odbioru nieczystości ciekłych uniemożliwia mu świadczenie usług w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych z terenu miasta i gminy Gorlice.

Uwzględniając ustalenia poczynione w toku postępowania wyjaśniającego, postanowieniem nr RKR-194/2012 z dnia 01 sierpnia 2012 r. (karty nr 1-4 w aktach sprawy), Prezes UOKiK wszczął postępowanie antymonopolowe przeciwko Spółce MPGK pod zarzutem nadużywania pozycji dominującej na lokalnym rynku usług odbierania nieczystości ciekłych do stacji zlewnej należącej do tego przedsiębiorcy, polegającego na przeciwdziałaniu ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji na lokalnym rynku usług opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych od właścicieli nieruchomości zlokalizowanych na terenie miasta Gorlice i gminy Gorlice, poprzez odmowę zawarcia z innym przedsiębiorcą umowy na odbiór nieczystości ciekłych do ww. stacji zlewnej, co może stanowić naruszenie zakazu, o którym mowa w art. 9 ust. 1 i ust. 2 pkt 5 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Postanowieniem Nr RKR-195/2012 z dnia 01 sierpnia 2012 r. zaliczono w poczet przedmiotowego postępowania administracyjnego dowody uzyskane w uprzednio przeprowadzonym postępowaniu wyjaśniającym (karty nr 5-80 w aktach sprawy).

Ustosunkowując się do postawionego zarzutu (karty nr 65-67, 84-86) Spółka MPGK podała, iż posiada jedną stację zlewną o małej pojemności, z której, w sposób maksymalnie wydłużony, dowożone ścieki pompowane są do strumienia ścieków surowych. Spółka podniosła, iż z uwagi na ww. ograniczenia techniczne bazuje na własnym transporcie, mając możliwość pełnej sterowalności godzinami dostaw pod kątem ilości i jakości dowożonych ścieków. Spółka podkreśliła, iż nie posiada aparatury techniczno-pomiarowej, pozwalającej w sposób zautomatyzowany określać ilość i jakość dostarczanych substancji. Wskazała również, iż zarządzana przez Spółkę oczyszczalnia ścieków przystosowana jest do przetwarzania ścieków bytowych, a ewentualne nieczystości o charakterze przemysłowym, które mogłyby być dostarczane przez firmy zewnętrzne, zakłóciłyby pracę oczyszczalni. Spółka podała, iż prowadzona sukcesywnie modernizacja pozwoli w przyszłości nawiązać współpracę z firmami zewnętrznymi. Ponadto, Spółka wskazała, iż z uwagi na ww. uwarunkowania techniczne, nie może prowadzić kontroli ilości – dowożonych przez podmioty zewnętrzne - ścieków o pojemności mniejszej niż wskazuje to wskaźnik objętościowy zamontowany na samochodzie. Ilość dowożonych ścieków musiałaby być określana szacunkowo. Nadto, Spółka podkreśliła, iż dowóz na zlewnię nieczystości płynnych w znacznie zwiększonej ilości zdezorganizowałoby pracę laboratorium.

Reasumując, Spółka podkreśliła, iż nagłe zwiększenie ilości dowożonych ścieków mogłoby doprowadzić do sytuacji, w której w zapełnionej stacji zlewnej nie byłby możliwy odbiór ścieków z samochodów, które z kolei musiałyby oczekiwać na opróżnienie dość długi okres czasu.

Pismem z dnia 16 października 2012 r. Prezes UOKiK zawiadomił Spółkę MPGK o zakończeniu zbierania materiału dowodowego oraz możliwości zapoznania się z aktami sprawy (karta nr 100), która z przysługującego prawa nie skorzystała.

Prezes UOKiK ustalił, co następuje:

Spółka MPGK prowadzi działalność gospodarczą na podstawie wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000036296 (karty nr 69-72). Jedynym udziałowcem Spółki MPGK jest gmina miejska Gorlice. Przedmiotem działalności Spółki jest m.in. pobór, uzdatnianie i dostarczanie wody oraz odprowadzanie i oczyszczanie ścieków. Spółka MPGK posiada własną oczyszczalnię ścieków, do której trafiają ścieki dopływające siecią wodociągową. Ponadto, na terenie oczyszczalni działa zlewnia nieczystości płynnych, do której, wozami asenizacyjnymi, dowożone są ścieki z osadników przydomowych. Jest to jedyna zlewnia na terenie miasta i gminy Gorlice. Do ww. zlewni dostarczane są również nieczystości płynne z gmin ościennych, tj. Sękowa, Bobowa, Lipinki, Łużna, Moszczenica, Ropa i Biecz.

Nieczystości ciekłe dostarczane są do zlewni głównie wozami asenizacyjnymi należącymi do Spółki MPGK. Ponadto, możliwość dostarczania nieczystości ciekłych do zlewni mają, na podstawie stosownych umów, jeszcze dwaj przedsiębiorcy:

- WC SERWIS Sp. z o.o. z siedzibą w Zabrze;
- TOI-TOI Systemy Sanitarne Sp. z o.o. z siedzibą w Wiśniowej.

Wyżej wskazani przedsiębiorcy, którzy mogą dostarczać nieczystości ciekłe do zlewni Spółki MPGK na podstawie zawartych z tą Spółką umów nie świadczą usług opróżniania zbiorników bezodpływowych. Przedmiotem ich działalności jest wynajem i obsługa przenośnych toalet (np. na imprezach masowych).

Dane dotyczące ilości nieczystości ciekłych dostarczonych do ww. zlewni w roku 2011 oraz w I połowie 2012 r. przedstawiają poniższe tabele:

Tabela nr 1

Podmiot dostarczający nieczystości ciekłe w 2011 roku	Gmina, z której pochodzą nieczystości ciekłe	Ilość w m3	udział %
MPGK Sp. z o.o. w Gorlicach	Miasto Gorlice	1780	23,14
	Gmina Gorlice	2640	34,32
	Gmina Sękowa	1170	15,21
	Gmina Bobowa	1148	14,92
	Gmina Lipinki	530	6,89
	Gmina Łużna	150	1,95
	Gmina Biecz	120	1,56
	Gmina Ropa	100	1,30
	Gmina Moszczenica	50	0,65

WC SERWIS Sp. z o.o. w Zabrze	brak danych	5	0,06
TOI-TOI Systemy Sanitarne Sp. z o.o. w Wiśniowej	brak realizacji	0	0
Razem:		7693	100

Tabela nr 2

Podmiot dostarczający nieczystości ciekłe w I połowie 2012 roku	Gmina, z której pochodzą nieczystości ciekłe	Ilość w m3	udział %
MPGK Sp. z o.o. w Gorlicach	Miasto Gorlice	527,5	17,95
	Gmina Gorlice	1503,0	51,16
	Gmina Sękowa	486,5	16,56
	Gmina Bobowa	36,0	1,23
	Gmina Lipinki	46,0	1,57
	Gmina Łużna	164,0	5,58
	Gmina Biecz	45,0	1,53
	Gmina Ropa	100,0	3,40
	Gmina Moszczenica	22,0	0,75
WC SERWIS Sp. z o.o. w Zabrze	brak danych	8,0	0,27
TOI-TOI Systemy Sanitarne Sp. z o.o. w Wiśniowej	brak realizacji	0	0
Razem:			100

Zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 2 ww. ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (tj Dz.U. z 2012 r. Nr 391) na prowadzenie przez przedsiębiorców działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych wymagane jest uzyskanie zezwolenia. Przedsiębiorca ubiegający się o zezwolenie musi spełnić szereg wymogów, które w myśl art. 7 ust. 3a ustawy, winny być szczegółowo określone w uchwale rady gminy, stanowiącej akt prawa miejscowego. Omawiane zezwolenie wydaje, w drodze decyzji, właściwy ze względu na miejsce świadczenia usług organ gminy tj.: wójt, burmistrz lub prezydent miasta (art. 7 ust. 6 ww. ustawy).

Jak wyżej wskazano, w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych Spółka MPGK działa na terenie miasta i gminy Gorlice oraz na terenie 7 gmin zewnętrznych. Z materiału dowodowego zebranego w przedmiotowym postępowaniu wynika, iż Spółka nie posiadała żadnego zezwolenia na prowadzenie ww. działalności w gminach zewnętrznych. Spółka podała, iż powyższy brak formalny wynikał z faktu bieżącego realizowania zapotrzebowań gmin, które w minionym okresie zadowalały się świadczeniem przez Spółkę ww. usług i nie domagały się złożenia stosownego wniosku o wydanie zezwolenia.

W toku postępowania wyjaśniającego Spółka MPGK zaczęła ubiegać się o wydanie zezwoleń na prowadzenie działalności w powyższym zakresie na terenie 7 gmin. Skutkiem powyższych działań było wydanie następujących zezwoleń:

1. decyzja Wójta Gminy Łużna z dnia 11 czerwca 2012 r.,
2. decyzja Wójta Gminy Sękowa z dnia 11 czerwca 2012 r.,

3. decyzja Wójta Gminy Lipinki z dnia 11 czerwca 2012 r.
4. decyzja Wójta Gminy Ropa z dnia 11 czerwca 2012 r.
5. decyzja Wójta Gminy Moszczenica z dnia 11 czerwca 2012 r.
6. decyzja Burmistrza Bobowej z dnia 12 czerwca 2012 r.
7. decyzja Burmistrza Biecza z dnia 27 sierpnia 2012 r.

Wszystkie z wyżej podanych zezwoleń, jako miejsce unieszkodliwiania nieczystości ciekłych wskazują, należąca do Spółki MPGK, stację zlewną w Gorlicach.

Należy w tym miejscu nadmienić, iż w gminie Moszczenica oraz w gminie Bobowa funkcjonują oczyszczalnie ścieków z punktami zlewnymi, a nadto w gminie Lipinki działają 2 oczyszczalnie ścieków wyposażone w punkt zlewny.

Zgodnie z treścią art. 8 ust. 2a *ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach* przedsiębiorca ubiegający się o zezwolenie na opróżnianie zbiorników bezodpływowych i transport nieczystości ciekłych powinien udokumentować gotowość ich odbioru przez stację zlewną.

Planując rozszerzyć zakres własnej działalności Zawiadamiający nabył wóz asenizacyjny do transportu nieczystości ciekłych, a następnie, pismem z dnia 6 lutego 2012 r. (karta nr 78), zwrócił się do Spółki MPGK o wyrażenie zgody na odbiór nieczystości ciekłych. Pismem z dnia 28 lutego 2012 r. (karta nr 79) Spółka nie uwzględniła wniosku Zawiadamiającego, uzasadniając odmowę małą przepustowością istniejącej zlewni, która może zabezpieczyć jedynie odbiór ścieków dowożonych transportem Spółki oraz dowożonych przez firmy zewnętrzne, na podstawie zawartych ze Spółką MPGK umów.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Prezes UOKiK zważył, co następuje:

Interes publiczny.

Art. 1 ust. 1 *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów* ogranicza zastosowanie jej przepisów wyłącznie do podejmowanej w interesie publicznym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów. Warunkiem koniecznym do uruchomienia procedur i zastosowania instrumentów określonych w ustawie jest zatem, aby działania przedsiębiorców – którym zarzucono naruszenie jej przepisów – stanowiły potencjalne zagrożenie interesu publicznego, nie zaś jednostki lub grupy. Takie stanowisko konsekwentnie prezentuje Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów. W wyroku z dnia 27 czerwca 2001 r. (sygn. akt XVII Ama 92/00) Sąd stwierdził, że „*Interes publiczny w postępowaniu administracyjnym nie jest pojęciem jednolitym i stałym. W każdej sprawie winien on być ustalony i konkretyzowany co do swych wymagań. Organ administracji – Prezes Urzędu winien być w toku postępowania i przy wydawaniu decyzji rzecznikiem tego interesu, albowiem wynika to z jego zadań w strukturze administracji publicznej – art. 7 k.p.a. Publiczny znaczy dotyczący ogółu, dotyczący ogółu a nie jednostki, czy też określonej grupy. A zatem podstawą do zastosowania przez Prezesa Urzędu przepisów ustawy antymonopolowej winno być uprzednie stwierdzenie, że został naruszony interes publicznoprawny, a nie interes prawny jednostki czy też grupy*”. Podobnie na temat interesu publicznego SOKiK wypowiedział w wielu innych wyrokach, np. z dnia 30.05.2001 r. (sygn. akt XVII Ama 80/00), z dnia 04 lipca 2001 r. (sygn. akt XVII Ama 108/00), z dnia 06 czerwca 2001 r. (sygn. akt XVII Ama 78/00). Należy dodać także, iż Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 26 lutego 2004 r. (sygn. akt III SK 2/04) stwierdził, że naruszenie indywidualnego interesu (w powołanym wyroku – konsumenta), nie wyklucza dopuszczalności równoczesnego uznania, że dochodzi do naruszenia publicznego zbiorowego interesu.

Spółka MPGK jest właścicielem oczyszczalni ścieków w Gorlicach, a jednocześnie prowadzi działalność w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych na terenie 9 gmin. Nie wydając zgody na przyjmowanie nieczystości ciekłych od innego przedsiębiorcy, skutecznie utrudnia prowadzenie działalności gospodarczej swojemu konkurentowi. Skutki zachowania Spółki mogą również dotyczyć innych potencjalnych konkurentów - przedsiębiorców zamierzających uczestniczyć w tym rynku. Każde zaś ograniczenie konkurencji jest objawem naruszenia interesu publicznoprawnego. Działalność Spółki MPGK wpływa bezpośrednio również na interesy podmiotów korzystających z usług wskazanych przedsiębiorców, którzy mogą być pozbawieni możliwości wyboru optymalnej dla siebie oferty. W takich okolicznościach interwencja Prezesa UOKiK, w postaci wszczęcia postępowania antymonopolowego na gruncie *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów* stała się konieczna i zgodna z szeroko pojętym interesem publicznoprawnym, o którym mowa w art. 1 tej ustawy.

Strona postępowania antymonopolowego.

Postępowanie antymonopolowe toczy się z udziałem osób mających przymiot strony. Zgodnie z art. 88 ust. 1 *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów* stroną postępowania jest każdy, wobec kogo zostało wszczęte postępowanie w sprawie praktyk ograniczających konkurencję.

Zakazy przewidziane w tej ustawie odnoszą się wyłącznie do działań podejmowanych przez przedsiębiorców lub ich związki.

Zgodnie z art. 4 pkt 1 ww. ustawy, pod pojęciem „przedsiębiorca” rozumie się przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów *ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. z 2010r., Nr 220, poz. 1447)*. Zgodnie zaś z art. 4 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, przedsiębiorcą w jej rozumieniu jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną – wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą.

Jak wyżej wskazano, Spółka MPGK prowadzi działalność gospodarczą na podstawie wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000036296. Przedmiotem działalności Spółki jest m.in. pobór, uzdatnianie i dostarczanie wody oraz odprowadzanie i oczyszczanie ścieków. Spółka MPGK prowadzi działalność zarobkową w sposób zorganizowany i ciągły, jest zatem przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 1 *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów* i jej działania mogą być poddane ocenie w toku postępowania przed Prezesem UOKiK.

Rynek właściwy i pozycja strony postępowania.

Art. 9 ust. 1 *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów* zawiera bezwzględny zakaz nadużywania przez przedsiębiorców pozycji dominującej na rynku właściwym. Aby zatem, działania przedsiębiorcy można było zakwalifikować jako jedną z wymienionych w art. 9 ust. 2 tej ustawy praktyk ograniczających konkurencję, należy uprzednio dowieść, iż przedsiębiorca ten pozycję dominującą faktycznie posiada.

Stroną postępowania antymonopolowego jest Spółka MPGK, która prowadzi działalność m.in. w zakresie:

- eksploatacji stacji zlewnej przy oczyszczalni ścieków w Gorlicach, polegającej na przyjmowaniu i utylizacji trafiających tam nieczystości ciekłych, oraz
- opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych do stacji zlewnej.

Należy podkreślić, iż w przypadku, gdy nieruchomość nie jest podłączona do sieci kanalizacyjnej, *ustawa o utrzymaniu czystości i porządku w gminach* nakłada na właściciela nieruchomości obowiązek gromadzenia nieczystości ciekłych w zbiornikach bezodpływowych (art. 5 ust. 1 pkt 3a ustawy). Pozbywanie się tych nieczystości nie może odbywać się w sposób dowolny: zbiorniki bezodpływowe winny być opróżniane przez wyspecjalizowane gminne jednostki organizacyjne bądź przedsiębiorców posiadających zezwolenie na prowadzenie tego rodzaju działalności (art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy), zaś nieczystości ciekłe mogą być transportowane wyłącznie przez spełniające określone wymogi techniczne oraz ochrony zdrowia i ochrony środowiska wozy asenizacyjne (art. 2 ust. 2 ustawy). Nie ma zatem, innej możliwości pozbycia się nieczystości ciekłych powstałych w danej nieruchomości, niż skorzystanie z usługi opróżnienia zbiorniku bezodpływowego i wywiezieniu nieczystości ciekłych wozem asenizacyjnym.

Również druga z omawianych usług nie ma substytutów. Zgodnie z art. 8 ust. 2 a ww. ustawy, przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia na opróżnianie zbiorników bezodpływowych i transport nieczystości ciekłych powinien udokumentować gotowość ich odbioru przez stację zlewną. Z powyższego wynika, iż ustawodawca nie przewidział innej, niż stacja zlewna, możliwości pozbycia się transportowanych wozem asenizacyjnym nieczystości ciekłych.

Oba ww. rodzaje działalności stanowią, w ocenie Prezesa UOKiK, przedmiot dwóch, odrębnych wprawdzie, jednak bezpośrednio powiązanych ze sobą rynków właściwych.

Zgodnie z art. 4 pkt 9 *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów* przez „rynek właściwy” rozumie się rynek towarów, które ze względu na ich przeznaczenie, cenę oraz właściwości, w tym jakość, są uznawane przez ich nabywców za substytuty oraz są oferowane na obszarze, na którym, ze względu na ich rodzaj i właściwości, istnienie barier dostępu do rynku, preferencje konsumentów, znaczące różnice cen i koszty transportu, panują zbliżone warunki konkurencji.

Zgodnie z powyższą definicją rynek właściwy został ograniczony do pewnych towarów i terytorium, które w danej sprawie mają znaczenie z punktu widzenia konkurencji i uczestników rynku (E.Modzelewska-Wąchal, op.cit., str. 49).

Pod pojęciem towaru – zgodnie z art. 4 pkt 7 *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów* – rozumie się rzeczy, jak również energię, papiery wartościowe i inne prawa majątkowe, usługi, a także roboty budowlane.

Z powołanych wyżej definicji wynika, iż na rynek właściwy składa się co najmniej rynek produktowy, wskazujący na towar lub usługę „uznawane przez ich nabywców za substytuty” oraz rynek geograficzny, identyfikujący obszar, na którym w odniesieniu do danego towaru lub usługi „panują zbliżone warunki konkurencji”.

Pierwszy z rynków właściwych, na którym działa Spółka MPGK, to rynek odbierania dostarczanych do stacji zlewnej i utylizacji nieczystości ciekłych pochodzących z terenu miasta i Gminy Gorlice (dalej „lokalny rynek odbierania nieczystości ciekłych”). Towarem, w rozumieniu definicji ustawowej, jest w tym przypadku usługa odbierania nieczystości ciekłych, obszarem zaś – teren miasta i gminy Gorlice. Na zdefiniowanym jak wyżej rynku właściwym Spółka MPGK, dysponując jedyną lokalną stacją zlewną, zajmuje pozycję dominującą, którą art. 4 pkt 10 *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów* definiuje jako „*pozycję przedsiębiorcy, która umożliwia mu zapobieganie skutecznej konkurencji na rynku właściwym przez stworzenie mu możliwości działania w znacznym zakresie niezależnie od konkurentów, kontrahentów oraz konsumentów; domniemywa się, że przedsiębiorca ma pozycję dominującą, jeżeli jego udział w rynku przekracza 40%*”.

Należy nadmienić, iż ewentualni konkurenci Spółki w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych, teoretycznie mogliby dostarczać te nieczystości nie tylko do stacji zlewnej w Gorlicach, lecz również do oczyszczalni

funkcjonujących w sąsiednich gminach (np. w gminach: Bobowa, Moszczenica, Lipinki), jednak z uwagi na różnice w odległości, mające bezpośredni wpływ na koszty transportu, oczyszczalnie w innych gminach nie stanowią substytutu usług oferowanych przez MPGK. Ostatecznie należy zauważyć, iż oczyszczalnia ścieków działająca na terenie danej gminy została utworzona i funkcjonuje staraniem i na rzecz tejże gminy, tym samym nie ma obowiązku przyjmowania nieczystości ciekłych pochodzących spoza jej terenu. W tym miejscu należy zwrócić uwagę na jedną z podstawowych zasad ochrony środowiska, obowiązujących w prawie Unii Europejskiej, tj. „zasadzie bliskości”. Zasada ta wyrażona jest w art. 16 *Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U.UE.L.2008.312.3)*, który w ust. 3 stanowi, iż: „Sieć (tj. zintegrowana sieć urządzeń do unieszkodliwiania odpadów) powinna umożliwiać unieszkodliwianie odpadów w jednym z najbliższych położonych odpowiednich instalacji, za pomocą najodpowiedniejszych metod i technologii, w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony środowiska oraz zdrowia publicznego”.

Reasumując, należy uznać, iż Spółka MPGK, nie spotykając się na lokalnym rynku odbierania nieczystości ciekłych, z konkurencją posiada na nim pozycję monopolistyczną. Pozycja monopolistyczna, będąca kwalifikowaną formą pozycji dominującej, o której mowa w cyt. wyżej art. 4 pkt 10 *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów* stwarza Spółce MPGK możliwość działania w znacznym zakresie niezależnie od konkurentów (tj. przedsiębiorców dysponujących innymi stacjami zlewnymi) jak i kontrahentów (tj. przedsiębiorców dostarczających nieczystości ciekłe do stacji zlewnej w Gorlicach).

Niezależnie od powyższego należy zwrócić uwagę, iż w przedmiotowej sprawie nie ma znaczenia, czy w okolicznych gminach istnieją stacje zlewne, które mogłyby przyjąć nieczystości ciekłe z terenu miasta i gminy Gorlice. Jest oczywistym, że wszyscy przedsiębiorcy działający na tym samym rynku opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych winni mieć takie same warunki konkurencji, a więc korzystać z tej samej, a przy tym jedynej lokalnej stacji zlewnej. Inne podejście sankcjonowałoby nierównoprawność warunków konkurencji.

Przedmiotem („towarem”, w rozumieniu art. 4 pkt 7 *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów*) drugiego rynku właściwego, którego uczestnikiem jest Spółka MPGK, są usługi opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych od właścicieli nieruchomości i ich wywozu do stacji zlewnej. O granicach terytorialnych rynku właściwego decydują w tym przypadku odpowiednie uregulowania prawne. Jak wyżej wskazano, na prowadzenie wyżej określonej działalności wymagane jest zezwolenie (art. 7 ust.1 pkt 2 *ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach*). Zezwolenie to wydaje, w drodze decyzji, wójt, burmistrz lub prezydent miasta (art. 7 ust.6 ww. ustawy), zaś w samym zezwoleniu określa się obszar działalności nim objętej (art. 9 ust. 1 pkt 2). Należy dodać, że zezwolenie na prowadzenie takiej działalności na obszarze gminy sobie właściwej, nie jest wymagane w przypadku spółek prawa handlowego, w których dana gmina posiada przeważające udziały i które – w świetle art.7 ust.5 ww. ustawy – zaliczone zostały do gminnych jednostek organizacyjnych. Taką gminną jednostką organizacyjną jest Spółka MPGK w Gorlicach. Powołane wyżej uregulowania ustawowe powodują, że zarówno przedsiębiorcy, którzy uzyskują zezwolenie od organu danej gminy, jak i gminna jednostka organizacyjna, mogą wykonywać działalność wywozową na obszarze tej właśnie gminy. W niniejszym wypadku jest to miasto i gmina Gorlice.

Ostatecznie, zatem drugim rynkiem właściwym w niniejszej sprawie, w rozumieniu ustawowej jego definicji, jest rynek opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu

nieczystości ciekłych od właścicieli nieruchomości z terenu miasta i gminy Gorlice, zwany dalej „lokalnym rynkiem wywozu nieczystości ciekłych”.

Na lokalnym rynku wywozu nieczystości ciekłych działa wyłącznie Spółka MPGK. W opisie stanu faktycznego niniejszej sprawy wskazano, iż do punktu zlewnego w Gorlicach mogą być dostarczane nieczystości ciekłe przez Spółkę MPGK oraz (na podstawie stosownych umów) dwie inne spółki tj. WC SERWIS Sp. z o.o. oraz TOI-TOI Systemy Sanitarne Sp. z o.o., przy czym w roku 2011 oraz w I półroczu 2012 r. pierwsza z tych spółek dostarczyła śladową ilość nieczystości ciekłych (odpowiednio 0,06% i 0,27%), natomiast spółka TOI-TOI nie dostarczyła nieczystości ciekłych w ogóle. Przedmiotem działalności ww. spółek jest wynajem i obsługa przenośnych toalet. Skoro zatem, spółki te nie działają na rynku świadczenia usług opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych, to niezależnie od ilości dostarczanych do stacji zlewnej nieczystości ciekłych, nie są konkurentami Spółki MPGK na ww. rynku.

W świetle powyższych ustaleń należy stwierdzić, iż zarówno na lokalnym rynku odbierania nieczystości ciekłych jak i na lokalnym rynku wywozu tych nieczystości Spółka MPGK zajmuje niekwestionowaną pozycję dominującą.

Ocena zachowań strony postępowania pod kątem naruszenia art. 9 ust. 2 pkt 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Art. 9 ust. 2 pkt 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów stanowi, iż zakazanym nadużyciem pozycji dominującej na rynku właściwym jest działanie przedsiębiorcy polegające na przeciwdziałaniu ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji.

Omawiana praktyka ma przede wszystkim charakter antykonkurencyjny, a dobrem chronionym na podstawie ww. przepisu jest konkurencja jako taka.

Dla stwierdzenia stosowania tej praktyki, niezbędne jest spełnienie łącznie dwóch, wynikających z ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przesłanek, a mianowicie:

- zajmowanie przez przedsiębiorcę pozycji dominującej na danym rynku właściwym,
- nadużywanie tej pozycji poprzez przeciwdziałanie ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji.

W poprzedniej części uzasadnienia zostało wykazane, iż Spółka MPGK posiada niekwestionowaną pozycję dominującą na lokalnym rynku usług odbierania nieczystości ciekłych do należącej do tej Spółki stacji zlewnej, a zatem pierwsza z ww. przesłanek została spełniona.

Przechodząc do oceny, czy w niniejszej sprawie została spełniona druga przesłanka należy na wstępie nadmienić, iż obowiązek przestrzegania przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów ciąży na przedsiębiorcach działających na rynku, a stosowanie tych przepisów ma zapewnić prawidłowe funkcjonowanie wszystkich rynków. Zadanie to jest w szczególności ważne w przypadku rynku, na którym uczestnikiem jest tylko jeden przedsiębiorca, którego silna pozycja rynkowa pozwala na dowolne oddziaływanie na strukturę rynku i warunki jego funkcjonowania. W takim przypadku ograniczenie dostępu do rynku lub też utrudnienie rozwoju konkurencji, może wywoływać negatywne skutki zarówno na rynku, na którym przedsiębiorca ten posiada pozycję dominującą jak i na rynkach z nim powiązanych, na które może on wpływać ze względu na silną pozycję, jaką posiada na rynku zdominowanym. Dzieje się tak, gdy sfera aktywności przedsiębiorców chcących działać na rynku w warunkach konkurencji powiązana jest bezpośrednio lub

pośrednio z rynkami, na których dominującą pozycję posiada inny przedsiębiorca. Wtedy też przedsiębiorca posiadający pozycję dominującą na jednym rynku może dyktować warunki na innym, powiązanim z nim rynku, tak jak w przypadku rynku usług przyjmowania do stacji zlewnej nieczystości ciekłych oraz rynku usług odbierania i transportu tych nieczystości. Stąd też w przypadku, gdy przedsiębiorca posiadający pozycję dominującą na rynku, w sposób nieuzasadniony, ogranicza lub też utrudnia dostęp do tego rynku lub też rynku z nim powiązanego, musi się liczyć z tym, iż takie działanie będzie uznane przez Prezesa UOKiK za praktykę ograniczającą konkurencją na podstawie art. 9 ust. 2 pkt 5 *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów*. Na mocy tego przepisu zakazane jest zarówno ograniczanie dostępu do rynku jak też, stwarzanie innym przedsiębiorcom warunków funkcjonowania na nim na warunkach mniej korzystnych, niż w warunkach niezakłóconej konkurencji.

W okolicznościach faktycznych rozpatrywanej sprawy Spółka MPGK jako jedyny podmiot prowadzi działalność w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych. Ponadto, wszyscy potencjalni uczestnicy ww. rynku są uzależnieni od działań Spółki i to ona decyduje o jego kształcie. Spółka MPGK bowiem, zawierając z przedsiębiorcami umowy na odbiór nieczystości ciekłych, bądź odmawiając zawarcia takich umów ma bezpośredni wpływ na opłacalność świadczenia tego rodzaju usług, a także na liczbę uczestników rynku.

Bez znaczenia jest wskazany przez Spółkę argument dotyczący uwarunkowań technicznych stacji zlewnej. Po pierwsze bowiem, zwiększenie liczby przedsiębiorców dowożących nieczystości płynne z terenu miasta i gminy Gorlice nie spowoduje zwiększenia ilości wytwarzanych przez mieszkańców tego terenu nieczystości. Przyjmowanie do lokalnej stacji zlewnej nieczystości ciekłych pochodzących z terenu miasta i gminy Gorlice, a dostarczanych przez innego niż Spółka przedsiębiorcę oznacza w swej istocie zmianę właściciela wozu asenizacyjnego. Sytuacja taka może utrudnić pracę zlewni, głównie pod kątem organizacyjnym, ale jej nie zablokuje.

Na uwzględnienie nie zasługuje również argument Spółki MPGK, iż ze względu na brak zautomatyzowanego odczytu dostarczanych nieczystości, Spółka nie może prowadzić kontroli ilości – dowożonych przez podmioty zewnętrzne - ścieków o pojemności mniejszej niż wskazuje to wskaźnik objętościowy zamontowany na samochodzie. Jak sama Spółka wskazała, ilość dowożonych ścieków mogłaby być określana szacunkowo. Nadto, Spółka z góry założyła, iż nowy dostawca nieczystości ciekłych będzie je dostarczał w ilości mniejszej niż możliwy do odczytania przez wskaźnik objętościowy zamontowany na samochodzie. Na marginesie powyższych rozważań należy wskazać, iż w świetle treści § 3 pkt 1 *rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 17 października 2002 r. w sprawie warunków wprowadzania nieczystości ciekłych do stacji zlewnych (Dz.U. Nr 188 poz. 1576)* to właśnie na Spółce, jako właścicielu stacji zlewnej, ciąży obowiązek zapewnienia pomiaru objętości dowożonych nieczystości ciekłych. Z przepisów ww. rozporządzenia wynika również, iż pomiędzy właścicielem stacji zlewnej a dostawcą nieczystości ciekłych winna zostać zawarta umowa, określająca w szczególności miesięczną objętość i rodzaj dowożonych nieczystości, dopuszczalną wielkość ładunku zanieczyszczeń w dowożonych nieczystościach oraz miejsce, częstotliwość i sposób pobierania próbek kontrolnych (§ 7 ust. 1 ww. rozporządzenia). Nic nie stoi na przeszkodzie, by w umowie uregulowane zostały również inne kwestie, zapewniające sprawne funkcjonowanie stacji zlewnej¹.

¹ np. można zobowiązać dostawcę do każdorazowego przedkładania kopii rachunków wystawionych z tytułu opróżnienia zbiorników bezodpływowych, co w dużej mierze zabezpieczy zlewnię przed zrzutem nieczystości przemysłowych

Przedstawione wyżej stanowisko Prezesa UOKiK znajduje potwierdzenie w orzecznictwie. Sąd Najwyższy wyrokiem z dnia 14 stycznia 2009 r. (sygn. akt III SK 24/08) wydanym na skutek skargi kasacyjnej do sprawy o zbieżnym do rozpatrywanego stanie faktycznym, uznał, że odmowa zawarcia umowy może być obiektywnie uzasadniona warunkami technologicznymi działalności przedsiębiorcy, np. brakiem technicznych możliwości przyjmowania większej ilości ścieków, przy czym maksymalną jest ilość nieczystości ciekłych, jaką może przyjąć zlewnia od przedsiębiorców działających na rynku odbioru nieczystości ciekłych na podstawie zawartych umów. Sąd Najwyższy wskazał, że ilość (objętość) nieczystości ciekłych dostarczanych w danym czasie do zlewni nie jest wartością stałą, jednakże przedsiębiorcy zajmujący się odbiorem nieczystości ciekłych z terytorium gminy nie są w stanie zebrać i dostarczyć do zlewni więcej nieczystości ciekłych, niż wytworzyli mieszkańcy gminy i przedsiębiorcy działający na jej terenie. Ilość nieczystości ciekłych, jakie mogą trafić do zlewni w danym okresie, jest zatem niezależna od liczby przedsiębiorców działających na rynku ich odbioru. Ta sama ilość nieczystości ciekłych rozkłada się na mniejszą lub większą liczbę przedsiębiorców zajmujących się ich odbiorem.

Podkreślenia wymaga, że Spółka MPGK nie dopuszcza innego przedsiębiorcy do korzystania z lokalnego punktu zlewnego w sytuacji, gdy sama dostarcza nieczystości ciekłe z terenów innych gmin. Nadto, na terenach niektórych z obsługiwanych przez Spółkę gmin, funkcjonują oczyszczalnie ścieków wraz ze stacjami zlewnymi. Tym samym Spółka MPGK odmawia przyjmowania nieczystości pochodzących od mieszkańców miasta i gminy Gorlice, na których rzecz usługi zamierza świadczyć inny przedsiębiorca.

Jednocześnie należy zwrócić uwagę, iż decyzja o wejściu przedsiębiorcy na rynek jest jego decyzją autonomiczną, wynikającą z zasady swobody prowadzenia działalności gospodarczej wyrażonej w art. 6 *ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (t.j. Dz.U. z 2010 r., Nr 220 poz. 1447 ze zm.)*. Według tego przepisu podejmowanie, wykonywanie i zakończenie działalności gospodarczej jest wolne dla każdego na równych prawach, z zachowaniem warunków określonych przepisami prawa (tak wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 26 lutego 2003 r., sygn. akt XVII Ama 23/02).

Swoimi działaniami Spółka MPGK praktycznie eliminuje potencjalnego konkurenta Umacnia w ten sposób swoją pozycję na rynku usług opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych w mieście i gminie Gorlice poprzez stworzenie bezprawnej bariery wejścia na ten rynek, której inny przedsiębiorca - konkurent nie jest zdolny pokonać.

Konkludując należy uznać, iż swoim działaniem Spółka MPGK w sposób bezprawny wpływa na poziom konkurencji na rynku usług opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych na obszarze miasta i gminy Gorlice. Korzystając z tego wykorzystuje zajmowaną pozycję monopolistyczną na rynku usług odbierania nieczystości ciekłych i przenosi swoją siłę rynkową na ww. współzależny rynek w celu eliminowania potencjalnych rywali. Takie działanie Spółki jest niezgodne z art. 9 ust. 2 pkt 5 *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów*, ponieważ ogranicza rozwój konkurencji na rynku i nie zapewnia równych szans przedsiębiorcom w prowadzeniu przez nich działalności gospodarczej.

Uwzględniając powyższe orzeczono jak w pkt I sentencji niniejszej decyzji.

Kara pieniężna

Zgodnie z treścią art. 106 ust. 1 pkt 1 *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów* Prezes UOKiK może nałożyć na przedsiębiorcę w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości nie większej niż 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, jeżeli przedsiębiorca ten, choćby nieumyślnie, dopuścił się naruszenia zakazu określonego w art. 9 ustawy. Rozstrzygnięcie w przedmiocie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej posiada więc fakultatywny charakter.

Skuteczna polityka karania wymaga jednak, by w przypadku stwierdzenia stosowania przez przedsiębiorcę praktyki ograniczającej konkurencję zasadą było nakładanie kary pieniężnej (tak: Wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 08 listopada 2004 r., sygn. akt XVII Ama 81/03, Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 czerwca 2000 r., sygn. akt I CKN 793/98).

W niniejszej sprawie stwierdzono, że Spółka MPGK dopuściła się nadużycia pozycji dominującej na rynku właściwym, o którym mowa w art. 9 ust. 1 i ust. 2 pkt 5 *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów*. A zatem, zaistniały przesłanki do nałożenia kary, o których mowa w art. 106 ust. 1 pkt 1 tej ustawy.

Prezes UOKiK skorzystał w związku z powyższym z uprawnień wynikających z art. 106 ust. 1 pkt 1 ustawy i nałożył na Spółkę MPGK karę pieniężną.

Stosownie do art. 111 ustawy przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych należy uwzględnić w szczególności okres, stopień oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy, a także uprzedniego naruszenia przepisów ustawy.

Należy jednakże zwrócić uwagę, iż *ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów* nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców. Ustalając wysokość kary pieniężnej w decyzjach stwierdzających naruszenie zakazów określonych w *ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów*, należy uwzględnić wagę tego naruszenia, jak również zaistniałe okoliczności obciążające i łagodzące.

Jest rzeczą oczywistą, iż na wysokość kary musi mieć także wpływ stopień zagrożenia lub naruszenia interesu publicznoprawnego stosowanymi praktykami ograniczającymi konkurencję. Ponadto w orzecznictwie wskazuje się, że w przypadku kar za stosowanie praktyk ograniczających konkurencję, przesłankami, które należy brać pod uwagę są: potencjał ekonomiczny przedsiębiorcy, skutki praktyki dla konkurencji lub kontrahentów, dopuszczalny poziom kary wynikający z przepisów ustawy oraz cele, jakie kara ma osiągnąć (tak: Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 czerwca 2000r., sygn. akt I CKN 793/98).

Jednocześnie nałożona kara pełni funkcję prewencyjną, gdyż zapobiega stosowaniu w przyszłości sprzecznych z interesem publicznym praktyk ograniczających konkurencję.

Wymierzona kara pieniężna winna być adekwatna do stopnia zawinienia przez Spółkę MPGK, zaś jej wysokość na tyle dla niej dolegliwa, iż skutecznie zapobiegnie naruszeniom ustawy przez ten podmiot w przyszłości. Powinna spełniać również rolę prewencyjną, zniechęcającą do naruszania prawa przez Spółkę.

Na wysokość kary pieniężnej decydujący wpływ musi mieć także długotrwałość naruszenia przepisów *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów*, tzn. im dłużej dana praktyka ograniczająca konkurencję jest stosowana przez przedsiębiorcę, tym większa winna być kara pieniężna z tego tytułu.

Ponieważ w 2011 r. Spółka uzyskała przychód w wysokości 17 388 394 PLN, maksymalna kara pieniężna, jaka może zostać nałożona na przedsiębiorcę w oparciu o ww. przepis wynosi 1 738 839 PLN.

Ustalając wymiar kary pieniężnej Prezes UOKiK w pierwszej kolejności dokonał oceny wagi stwierdzonej praktyki, uznając nadużycie przez Spółkę MPGK pozycji dominującej, za poważne. W związku z powyższym wyjściowy poziom kary pieniężnej ustalono w wysokości 0,2% przychodu uzyskanego przez Spółkę w 2011 roku.

Przy ustalaniu kary pieniężnej wzięto również pod uwagę specyfikę rynku, na którym doszło do nadużycia pozycji dominującej. W tym miejscu uwzględniono, iż działanie Spółki MPGK wywarło rzeczywiste skutki rynkowe – uniemożliwiły konkurentowi wejście na lokalny rynek wywozu nieczystości ciekłych. Ze względu na powyższe, ustalony wyżej wyjściowy poziom kary pieniężnej podwyższono o 10%.

Prezes UOKiK zwrócił również uwagę, iż przychód Spółki MPGK osiągany z działalności na rynku właściwym jest stosunkowo niewielki w odniesieniu do przychodów ogółem. W ocenie Prezesa UOKiK, daje to podstawę do obniżenia wyjściowego poziomu kary o 10%.

Przy stanowieniu kary pieniężnej Prezes UOKiK wziął pod uwagę okres trwania praktyki, za który przyjęto okres od daty, w której Spółka odmówiła Zawiadaniemu wyrażenia zgody na odbiór nieczystości ciekłych tj. od dnia 28 lutego 2012 r.

Prezes UOKiK uznał za mającą wpływ na ocenę wagi naruszenia przez Spółkę MPGK przepisów *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów* okoliczność braku uprzedniego stosowania przez Spółkę praktyki ograniczającej konkurencję o podobnym charakterze do praktyki wskazanej w pkt I sentencji decyzji.

Ze względu na wskazane wyżej okoliczności Prezes UOKiK nałożył Spółkę MPGK karę pieniężną w wysokości 34.777 PLN (słownie: trzydzieści cztery tysiące siedemset siedemdziesiąt siedem złotych). Kara ta stanowi 0,2 % przychodu będącego podstawą obliczania kary i 2 % kary maksymalnej. W ocenie Prezesa UOKiK, tak ustalona kara podkreśla naganność zachowania Spółki MPGK, a jednocześnie jest adekwatna do stopnia naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów i współmierna do możliwości finansowych Spółki.

Stosownie do art. 112 ust. 3 *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów*, karę pieniężną należy uiszczyć w terminie **14 dni** od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP o/o Warszawa nr 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

Mając powyższe na uwadze Prezes UOKiK orzekł jak w pkt II sentencji decyzji

Koszty postępowania.

Zgodnie z art. 80 *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów* Prezes UOKiK rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. W myśl art. 77 tej ustawy, jeżeli w wyniku postępowania Prezes UOKiK stwierdził naruszenie przepisów ustawy, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, obowiązany jest ponieść koszty postępowania. Przedmiotowe postępowanie zostało wszczęte z urzędu, a w jego wyniku Prezes UOKiK w punkcie I sentencji decyzji

stwierdził naruszenie przepisów *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów*. Kosztami niniejszego postępowania są wydatki związane z korespondencją prowadzoną przez Prezesa UOKiK w tej sprawie. W związku z powyższym postanowiono obciążyć Spółkę kosztami postępowania w wysokości 84,40 PLN (słownie: osiemdziesiąt cztery złote czterdzieści groszy).

Na podstawie art. 264 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 83 *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów* Prezes UOKiK wyznaczył stronie termin 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na uiszczenie kosztów niniejszego postępowania w wysokości 84,40 PLN.

Koszty niniejszego postępowania należy uiścić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP o/o Warszawa nr 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

Wobec powyższego orzeczono jak w pkt III sentencji decyzji.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów* w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. – od **niniejszej decyzji przysługuje stronie odwołanie** do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, **w terminie dwutygodniowym** od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury UOKiK w Krakowie, 31 – 011 Kraków, Pl. Szczepański 5.

W przypadku kwestionowania wyłącznie postanowienia o kosztach, zawartego w pkt III sentencji niniejszej decyzji, na podstawie art. 81 ust. 5 *ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów*, w związku z art. 479³² § 1 k.p.c., **stronie przysługuje zażalenie** do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury UOKiK w Krakowie, 31 – 011 Kraków, Pl. Szczepański 5, **w terminie tygodnia od dnia doręczenia.**

z upoważnienia Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Otrzymują:

1. Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o.
ul. 11-go Listopada 54a
38-300 Gorlice
2. RKR a/a.